

[Per Hækkerup.]

og det vil jeg gerne sætte en streg under, at hjælpen til u-landene i videst mulig udstrækning ydes gennem De Forenede Nationer, så sandt som man kan gå ud fra, at modtagerlandene vil være mest tilfredse med at modtage hjælpen ad international vej fremfor ad tosidig vej. Men på den anden side har vi også fra dansk side hele tiden taget et tosidigt samarbejde med enkelte af udviklingslandene op, og det mener jeg fortsat vi skal gøre, sådan at det passes ind i det flersidede samarbejde, vi driver gennem De Forenede Nationer, og således at det, som vi diskuterede det på Nordisk Råds møde, i videst mulig udstrækning også kan passes ind i et samlet nordisk initiativ. Vi må jo i denne henseende ikke glemme, at som små lande uden mulighed for eller lyst til at føre stormagtspolitik og uden at være belastet af en umiddelbar imperialistisk fortid har vi større chance for at kunne møde befolkningerne i udviklingslandene og hos dem møde tillid, og disse større muligheder betyder på den anden side, at vi også har et større ansvar.

Inden for De Forenede Nationer har Danmark på linje med, hvad der hele tiden har været vor holdning, forsøgt både i ord og gerning at bidrage til at styrke og udvikle FN. Denne politik er det i Danmarks som i ethvert lille og mellemstort lands egentlige interesse at fortsætte, at styrke, fordi kun igennem en international organisation af FN's mønster, kun ved at styrke og udbygge De Forenede Nationer kan vi efterhånden håbe på at få opbygget et internationalt retsapparat, der gradvis kan erstatte den nu dominerende internationale magtpolitik.

I denne forbindelse vil jeg gerne pege på det efter min opfattelse meget interessante forhold, at der inden for De Forenede Nationer sker en åbenbar forskydning i tyngdepunktet nationerne imellem. De små og mellemstore lande i Afrika, Asien, Latinamerika o. s. v. bliver sig i stigende grad bevidst, at FN netop for dem er ikke blot et forum, hvor de kan komme til orde, hvor de kan vinde ørenlyd for deres synspunkter og interesser, men også et organ, som, i samme udstrækning det bliver styrket og udbygget, vil kunne tjene dem til

at løse i hvert fald nogle af deres problemer. Jeg tror, at de små og mellemstore lande i Europa her har en meget vigtig og positiv opgave i i et samarbejde med landene i Asien, i Afrika, i Latinamerika at være med til at forme den verdens offentlige mening, som man måske nok kan synes af og til virker noget luftig, og som man måske kan mene at stormagterne ikke behøver at tage hensyn til, men som det dog er en erfaring at ingen stormagt uden videre kan se bort fra. I samme udstrækning de små og mellemstore lande rundt om i verden kan finde sammen ud fra deres fælles forståelse af, at FN er til i deres interesse, i samme udstrækning de kan forme verdens offentlige mening, vil de også være i stand til at øve en faktisk indflydelse på den internationale politik, som de ellers mangler mulighed for.

Jeg mener, at vi som medlem af Atlantpagten har den tilsvarende mulighed som f. eks. vort broderland Sverige, der ikke er engageret i den såkaldte opdeling mellem øst og vest. Jeg tror, vi har samme mulighed som Finland, der i kraft af sin position må tage særlige hensyn til sin udenrigspolitik. Jeg tror, at vi tilsammen, netop fordi vi står placeret forskelligt, har en mulighed for at vinde gehør og vinde forståelse hos landene i Afrika og Asien, gøre det uden at sætte hensynet til det samarbejde og den tillid, der findes inden for Atlantpagten, over styr og gøre det på en sådan måde, at vi derigennem styrker De Forenede Nationer. Hvis Danmark effektivt skal kunne føre en sådan linje i sin FN-politik, vil det være nødvendigt, at vi sætter mere ind på vort arbejde i De Forenede Nationer, og jeg vil gerne have lov at drage den parallel, at på samme måde som vi under de sidste måneders forhandlinger har bekræftet og fastholdt og udbygget, om jeg så må sige, forsvarslinjen i vor udenrigspolitik, på samme måde mener jeg vi i den kommende tid praktisk og personelt bør styrke FN-linjen i vor udenrigspolitik.

Jeg skal herefter vende mig til nogle betragtninger over den økonomiske situation, særlig med henblik på det såkaldte storpolitiske forlig, der er indgået mellem 4 partier her i salen, om udformningen af den økonomiske politik i øjeblikket og for den nærmeste periode fremover.